

For så at sikre, at opgavebanken hele tiden indeholder nye udfordringer for eleverne, vil der blive stillet det krav til den fabrikant eller tjenesteyder, der vinder udbuddet – det er jo sendt i udbud – at der skal ske en årlig fornyelse af eksponerede og slidte opgaver. Umiddelbart efter gennemførelsen af en test vil læreren i øvrigt modtage en rapport over den enkelte elevs testforløb, alle opgaver i den rækkefølge, de er stillet, samt elevens besvarelse. Hensigten er at give læreren det bedst mulige grundlag for at vurdere elevens kundskaber, færdigheder og potentialer.

Min taletid er udløbet. Jeg har fået sagt det vigtigste, men jeg vil godt gentage, at hr. Kim Mortensen tog udgangspunkt i – og det ved jeg også godt det drejer sig om – at 20-25 pct. af børnene ikke kommer med, ikke får lært, hvad de skal, og derfor får svært ved at få en uddannelse. Dette faktum er sammen med de tunge integrationsproblemer med andengenerationsindvandrere anledningen til, at vi står med dette forslag i dag. Det er minsandten en god anledning, og da det redskab, vi indfører, ikke kan genere nogen som helst og ikke kan bruges til at stemple eller rangordne, har jeg svært ved at se, hvad man kan have imod det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af lov om vejledning om valg af uddannelse og erhverv. (Inddragelse af forældre i vejledningen af de 15-17-årige).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 15/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Troels Christensen (V):

Lovforslag nr. L 113 fremsættes i pagt med integrationsplanen »En ny chance for alle«, som Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti tiltrådte i juni 2005. Det er en del af partiernes fælles mål, at især unge med anden etnisk baggrund end dansk skal indlede og gennemføre en ungdomsuddannelse, og at de efterfølgende ikke må droppe ud, som alt for mange jo gør i dag. Vi taber for mange, og blandt disse er der mange, der enten ikke er født i Danmark eller er børn af indvandrere, der ikke endnu har tilstrækkeligt kendskab til den danske undervisningskultur.

Vi skal sikre, at de forældre, der har børn i alderen 15-17 år, engagerer sig i at sikre, at deres børn ikke falder igennem det finmaskede net, vi nu vil opstille i samarbejde med kommunerne. Nettet består af vejledning og planlægning i samarbejde mellem den unge og uddannelsesinstitutionen, Ungdommens Uddannelsesvejledning og ikke mindst forældrene.

Det er vigtigt, at vi markant lægger kræfter i, at forældre til disse unge påtager sig deres ansvar, og at deres børn får mulighed for at udvikle sig og får en god skolegang med henblik på en fremtid på arbejdsmarkedet. Forældrene skal altså inddrages aktivt i den fase, hvor den unge, der er mellem 15 og 18 år, skal foretage sit valg og planlægge sin uddannelse efter at have afsluttet folkeskolen. Det er vigtigt, at forældrene skal tage et medansvar for deres børns fremtid, og i denne fase skal Ungdommens Uddannelsesvejledning med rettidig omhu være aktiv med oplysninger til både den unge og forældrene om uddannelsesmulighederne i bred forstand.

Regeringens målsætning er, at mindst 95 pct. af en årgang gennemfører en ungdomsuddannelse. UU skal aktiveres over for både de unge, der er i risikogruppen, og deres forældre. Formålet er at sikre en forbliven på det valgte uddannelsesspor, når uddannelsen er påbegyndt, eller medvirke til en omflytning til en anden uddannelsesretning, hvor eleven kan finde sine egne ben og vil have større sikkerhed for at gennemføre.

Venstre er positivt indstillet til forslaget og vil medvirke aktivt til dets vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu lyder det, som om løsningen af de problemer, der forhindrer unge i at gennemføre en uddannelse, bare er et spørgsmål om vejledning. Men vi ved jo alle sammen, at et af de store problemer er, at de unge ikke kan få en praktikplads, enten fordi arbejdsgiverne ikke vil have dem, eller fordi regeringen har nedlagt skolepraktikordningen, som ellers var den ultimative løsning for dem, der var blevet afvist på det private arbejdsmarked. Er det ikke lidt sniksnak, når hr. Troels Christensen siger, at nu skal vi virkelig have alle igennem, og vi skal bare vejlede lidt bedre, når man samtidig har svigtet så afgørende på et så vigtigt område som at sikre unge en praktikplads?

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Der er altså rigtig mange eksempler på, at de unge og de unges forældre ikke har tilstrækkeligt kendskab til det uddannelsessystem, vi har i Danmark, og her er forslaget altså et af værktøjerne.

Hr. Frank Aaen nævner selv ordet skolepraktik. Der er et godt eksempel fra Teknisk Skole i Århus, hvor indvandrerfamilier havde den opfattelse, at det at gå i skolepraktik var meget finere end at være i almindelig virksomhedspraktik, og den vildfarelse og den uvidenhed, som i det hele taget findes, skulle lovforslaget gerne afhjælpe. Det er et af håndtagene til, at vi får de unge mennesker til at fastholde deres uddannelse, og at folk kommer på rette kurs i forbindelse med at få et arbejde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg udtalte mig ikke mod vejledning, for er der nogle, der er faret vild i uddannelsessystemet og er i tvivl om, hvad der er bedst for dem, skal man da hjælpe dem. Men det er florumvundet at sige, at nu skal vi virkelig hjælpe alle igennem med et forslag til vejledning for 5 mio. kr., når man samtidig har svigtet med hensyn til at skaffe praktikpladser i det private erhvervsliv og stort set har nedlagt skolepraktikordningen. Det hænger altså ikke sammen, der er ingen sammenhæng mellem det, regeringen rent faktisk gør, og de fine ord, man bruger, når man fremsætter et forslag som dette her.

Troels Christensen (V):

Ganske kort: Vejledning er et utrolig vigtigt værktøj, og det er et vigtigt håndtag i alle de tiltag, man faktisk er i gang med fra regeringens side for at løse problemet. Et andet håndtag er, at der er taget fat i at skabe en praktisk indgang til uddannelsessektoren, og her håber og tror jeg, der også bliver mulighed for, at flere kan få en uddannelse og dermed skaffe sig et arbejde.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Det har længe været et ønske fra Socialdemokraternes side at styrke vejledningsindsatsen for de unge og for de ældste børn i folkeskolen, herunder at inddrage forældrene mere i vejledningen. En systematisk dialog og medinddragelse hele vejen igennem et uddannelsesforløb til og med endt ungdomsuddannelse er vigtigt for at afklare og fastholde de unge i rent faktisk at gennemføre uddannelsen. En aktiv inddragelse af forældrene vil ikke mindst være godt for den gruppe unge, der har størst risiko for at falde fra under deres ungdomsuddannelse, og derfor støtter vi også i Socialdemokratiet de intentioner, der er i lovforslaget, som er et element i integrationsplanen »En ny chance til alle.«

I Socialdemokratiet deler vi imidlertid også nogle af de bekymringer, som der gives udtryk for i stort set alle de høringssvar, der er givet, bl.a. at forslaget indeholder mere symbolpolitik end reelt indhold, og at det kunne have været meget mere ambitiøst. Det er jo lidt interessant, at der er fremsat et forslag, som i virkeligheden alle interessenter inden for området ønsker opstrammet og præciseret, fordi man faktisk er oprigtigt optaget af, hvordan forældrene kan blive inddraget på en ordentlig måde.

Børn- og Kulturchefforeningen peger på, at underretningspligten til Ungdommens Uddannelsesvejledning bør skærpes til at omfatte fraldstruede elever. Ifølge lovforslaget er det først, hvis der er en overhængende risiko for, at en ung afbryder et uddannelsesforløb, der er underretningspligt. Samtidig peger Børn- og Kulturchefforeningen og LO på, at forslaget er for uambitiøst i sit indhold, ikke mindst når det gælder økonomien, fordi det alene er et tilbud til forældrene, og orienteringen er almen. Det lægger hindringer for den nødvendige forpligtelse over for forældrene, bl.a. til at gennemføre en mere individuel vejledning i samarbejde med forældrene. Ikke mindst forældre af anden et-

nisk baggrund vil ofte have brug for en særlig indsats, f.eks. på grund af sprogbarrierer.

Der er flere ønsker om opstramning. Danmarks Skolelederforening og Skole & Samfund peger på, at målgruppen bør udvides, så forældre til elever fra og med 6. klasse orienteres om vejledningstilbuddet og inddrages aktivt i den unges uddannelsesplanlægning. Så vil indsatsen svare til det, der allerede sker i dag fra 6. klasse vedrørende uddannelsesbøger, uddannelsesplaner og vejledningssamtaler.

Til sidst vil jeg også gerne pege på hørings svaret fra efterskolerne, som har en række forslag til nyttige skærper over for de mange unge, der vælger efterskolen som uddannelsesvej. Der foreslås f.eks. pligt til at orientere alle unge under uddannelse om UU-centrene, at der etableres en underretningspligt i relation til optagelse og manglende fremmøde af ikkeundervisningspligtige elever, og at der etableres underretningspligt til UU-centrene om de unges uddannelsesplaner, efter at de har forladt grundskolen eller afsluttet 10. klasse.

De nyttige kommentarer og forslag til at forbedre et lovforslag, som i øvrigt nyder bred sympati hos alle dem, der har afgivet hørings svar, har ikke fået ministeren til at komme med et eneste forslag til, hvordan forslaget kan præciseres og skærpes i forlængelse af de anbefalinger, der er kommet fra hele den verden, der er optaget af at løse nogle af de problemer, der har været og er i forbindelse med vejledningen. Vi håber, debatten vil vise, at der alligevel er lidt vilje fra regeringens og ministerens side til at imødekomme nogle af synspunkterne, for vi har en situation, hvor alt for mange unge rent faktisk ikke gennemfører deres uddannelse. Måske hænger det desværre sammen med, at der jo ikke er sat tilstrækkelig økonomi af i forslaget, men der er altså brug for en ambitiøs indsats, så vi er enige i intentionen, men vil kraftigt anbefale, at man lytter til nogle af de forslag, der er kommet fra hele markedet af interessenter.

Martin Henriksen (DF):

Forslaget skal ses i forbindelse med Dansk Folkepartis indsats for bl.a. at styrke forældreansvaret, give de unge udviklingsmuligheder og undgå, at unge begynder på en kriminel karriere. Forslaget er et tilbud til de forældre, der ønsker at støtte deres børn i valget af uddannelse.

Hensigten er at sikre de unge en så god indgangsvinkel til arbejdsmarkedet som muligt, og

det skal som sagt bl.a. ske via forældreinddragelse. Det er ingen hemmelighed, at indvandre og efterkommere mildest talt er fraværende, når det handler om at bidrage til samfundet, både økonomisk og kulturelt, og derfor er det nødvendigt at sætte fokus på problemstillingen.

Kl. 20.30

Dansk Folkeparti har med sin stramme udlændingepolitik skabt et grundlag sammen med regeringen, der gør, at der er basis for, at en integrationsproces kan begynde. Med dette forslag rækker vi hånden ud til bl.a. indvandrerforældre og understreger, at forældre har et medansvar for deres børns uddannelse. Undersøgelser har vist, at der faktisk er en vilje iblandt indvandrere og efterkommere til at være aktive i deres børns valg af uddannelse og jobmuligheder. Nu tager vi dem med på råd og skaber bedre muligheder for den enkelte familie til at træffe fornuftige og holdbare beslutninger i fællesskab og efter ønske fra den unge selv.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse og håb, at vi med dette initiativ kan være med til at vende udviklingen, og i fremtiden vil vi forhåbentlig se en større andel af indvandrere og efterkommere på arbejdsmarkedet.

Jeg vil ikke stå her og påstå, at alting bliver godt med det her forslag, men jeg vil dog påstå, at Dansk Folkeparti viser, at vi tager vores ansvar som landets tredjestørste parti alvorligt, og derfor vil vi gerne gøre noget for integrationen. Men med dette forslag og de tanker, der ligger bag, understreger vi også, at integrationen i sidste ende er op til den enkelte familie og op til den enkelte indvandrer.

Målet er at få gjort unge borgere i stand til at gennemføre en uddannelse og få dem ud på arbejdsmarkedet, men som sagt er det i sidste ende den enkeltes vilje til at lade sig integrere, som afgør, om det kan lade sig gøre, og velmente initiativer gør det ikke alene, det ved vi kun alt for godt.

Jeg skal understrege, at lovforslaget selvfølgelig også gælder danske forældre og danske unge, men da problemet er størst i indvandrer miljøerne, har jeg valgt at fremhæve dette i talen, og det er jo også som led i en integrationspakke, at lovforslaget kommer.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget og håber, at vi om et par år vil kunne se, at flere indvandrere og efterkommere når igennem et uddannelsesforløb og kommer ud på arbejdsmarkedet, så de kan bidrage til det danske samfund.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

Langt de fleste unge, faktisk ca. 95 pct., påbegynder en ungdomsuddannelse, men det er kun ca. 80 pct. af de unge, der rent faktisk gennemfører en ungdomsuddannelse. Ca. 20 pct. falder fra, og mange af dem forbliver i den såkaldte restgruppe, der aldrig får en ungdomsuddannelse. Disse unge har desværre en stor risiko for livslang ledighed, og derfor må vi gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at flest muligt af de unge får en uddannelse.

Hvis det skal lykkes for os, skal vi sætte ind over en bred front. Skolerne skal bidrage, Ungdommens Uddannelsesvejledning skal bidrage – og der er en evaluering på vej – kommunerne skal bidrage, og forældrene skal bidrage.

Vi hilser det velkommen, at vi nu forpligter kommunerne til at tage et større ansvar for, at de unge, som forlader folkeskolen, kommer videre i uddannelsessystemet, bl.a. via et styrket samarbejde med forældrene. I fremtiden bliver det sådan, at alle forældre til 15-17-årige skal have solid information om det vejledningstilbud, som kommunen giver deres børn, og de mange uddannelsesmuligheder, der står åbne for de unge. Det tror vi ikke mindst vil være til stor glæde og gavn for mange unge indvandrere og efterkommere, hvor kun ca. 40 pct. i dag gennemfører den uddannelse, de er startet på.

Det er uhyre vigtigt, at der bliver taget hurtigt fat i de unge, når de falder fra eller er ved at falde fra en ungdomsuddannelse. Derfor er det også godt, at vi nu udvider den gældende underretningspligt, således at UU-vejledningen omgående vil blive underrettet, når en ung under 19 år afbryder en ungdomsuddannelse. Også her udvider vi underretningspligten, så også forældrene til de 15-17-årige får hurtigt besked, således at der hurtigt kan sættes ind.

Alt i alt er det her en række gode tiltag, som forhåbentlig vil bidrage til, at flere unge gennemfører en ungdomsuddannelse, men jeg er meget enig med Socialdemokraternes ordfører i, at de her tiltag naturligvis ikke kan stå alene. Derfor glæder vi os også fra konservativ side over, at der er en række tiltag på vej. Det er et tema, der fylder utrolig meget i Globaliseringsrådets arbejde, og jeg er sikker på, at der vil komme en række konstruktive tiltag for at sikre, at flere kommer igennem en ungdomsuddannelse.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Det er fortsat, fordi vores ordfører, fru Margrethe Vestager, ikke kan være til stede i dag, at jeg skal sige nogle ord.

Vi er overordnet set positive over for forslaget. Vi synes, det er rigtigt at opprioritere vejledningen, og vil gerne medvirke til, at lovforslaget får en, om ikke let gang, så i hvert fald en god gang via Folketingets arbejde.

Vi synes også, det er udmærket at lave en indberetningspligt, og at inddrage forældrene også, måske især for dem, der har svært ved at komme igennem eller finde sig tilpas i det ordinære uddannelsessystem.

Kl. 20.35

Så vil jeg bare appellere til, at vi passer på, når vi skaber billeder af, hvordan Danmark ser ud. Den restgruppe, vi alle sammen taler om og er optagede af, består altså af mange, mange forskellige mennesker. Den forhenværende undervisningsminister, der kom lige før den nuværende undervisningsminister, hører til restgruppen – bare sådan for at nuancere begrebet en smule.

Jeg synes stadig væk, det er et vigtigt forslag, og at vejledning er vigtigt. Men jeg vil godt appellere til, at vi, når vi taler om tosprogede unge mennesker, gør en særlig indsats. Nu ved jeg godt, at det i særdeleshed er dem, der er tænkt på med lovforslaget, men jeg tror, vi skal se for os, at man skal lave en form for håndholdt vejledning, så det er relativt få voksne, der er knyttet til den enkelte familie og det unge menneske.

Jeg vil også appellere til, at ministeren og ministeriet gør noget ud af at bruge den viden, der faktisk er om, hvordan man forbedrer deres skolegang. Og der tror jeg også, man skal lade skolerne prøve at finde den bedste praksis – hvis jeg nu skal prøve at tale det sprog, som undervisningsministeren foretrækker, når det skal være positivt – finde ud af, hvor det virker, og gøre mere ud af det. For jeg tror, at i den her situation, når vi taler om de tosprogede unge mennesker, er det her meget vigtigt, og det er også vigtigt, at der sker noget tidligere, altså mens de går i folkeskolen, også i forbindelse med deres vejledning der.

Så jeg tror, man skal lave en meget målrettet indsats over for de unge mennesker, som først og fremmest har brug for hjælpen, og der tænker jeg altså ikke på undervisningsministerier, hvis jeg må sige det på den måde.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren: Hensigten er jo at få flere og flere i ungdomsuddannelserne, og at de bliver der, og så spørger jeg, om der i den sammenhæng er taget højde for, at der er dækning for det ressourcebehov, der så bliver.

Jeg er ikke meget inden i teknikken her, for det er jo ikke mit område i det daglige, men jeg gør bare opmærksom på et problem, som er rejst over for i hvert fald Radikale: at sikre sig, at ressourcerne for, at ungdomsuddannelserne kan varetage de opgaver, er til stede. For det bliver jo relativt flere unge, det drejer sig om.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Thomas Krog som ordfører.

Thomas Krog (SF):

Der skal ikke være tvivl om, at SF overordnet set synes, det her er et fornuftigt forslag. Det er fornuftigt, at alle forældre til 15-17-årige inddrages i kommunens vejledningstilbud om de unges uddannelsesmuligheder.

Så vil jeg sige, at jeg blev helt febrilsk, da jeg sad og læste det her. Der manglede jo noget. Der manglede det her med pisen, der manglede det her med straffen. Men jeg fandt det ikke, og gudskelov så jeg så, at det jo faktisk er et frivilligt tilbud, der er tale om. Det er faktisk et fornuftigt tilbud.

Så er jeg helt enig med fru Christine Antorini i, at inddragelsen her godt kunne være mere ambitiøs. Der kunne også godt være brug for andre tiltag. Det kunne være bedre, hvis man gjorde mere ud af personlig samtale. Det kunne i den forbindelse selvfølgelig også være nødvendigt at afsætte mere end de 5 mio. kr., man tager fra integrationsaftalen til det.

Det er så noget, vi også kan snakke om i udvalget. Der skal i hvert fald ikke være tvivl om, at SF støtter det her forslag, som er et skridt i den rigtige retning.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er naturligvis også tilhænger af en forbedring af vejledningsindsatsen og inddragelse af forældre, så vi ender formentlig med at støtte forslaget.

Vores ordfører, fru Majbrit Berlau, har dog bebudet en stribe spørgsmål, der kommer i udvalgsarbejdet, og så vil vi efterfølgende se på svarene, inden vi tager endelig stilling. Men vi forholder os absolut positivt til det.

Men det ændrer altså ikke ved det, jeg prøvede at udtrykke før i en kort bemærkning om det at tro, at 5 mio. kr. til en vejledningsindsats lige er det, der sørger for, at alle unge kommer igennem uddannelsessystemet med en færdig uddannelse; det har ikke noget med hinanden at gøre.

Men det her er fint nok, og jeg tror, vi ender med at støtte det.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 20.40

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo sjældent at kunne konstatere, at der antagelig vil være grøn bølge, når vi skal stemme om dette forslag. Det er også lidt svært at være imod. Derfor vil jeg kun sige lidt til dem, der har haft kritiske bemærkninger om, at det, vi foreslår, måske ikke er tilstrækkeligt.

Fru Antorini siger, at det er for svagt, at man kun skal melde, når der er overhængende risiko for, at en elev vil falde fra. Jeg synes, der kan være brug for at præcisere, at det skal være, før eleven falder fra og så betids, at man kan nå at overtale eleven til ikke at falde fra. Det må være det, der er afgørende. Og det kunne vi måske understrege.

Man kan selvfølgelig altid ønske sig flere penge, men sådan som lovforslaget er udformet, så fornemmer jeg, at der er enighed mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om, at 5 mio. kr. er beløbet, idet Kommunernes Landsforening i deres høringssvar mig bekendt ikke klager over beløbet. Og vi plejer altså heller ikke at fremsætte forslag om udgifterne hos kommunerne, som ikke er aftalt med kommunerne.

Jeg synes, hr. Martin Henriksen har ret i det, han sagde om den enkeltes ansvar. Det er jo også derfor, forældrene spiller en vigtig rolle her. Det kan ikke siges tit nok. Og jeg synes, det var et

godt indslag i debatten at få slået fast, at alt det, vi gør, kun nytter, hvis der er nogle personer, der påtager sig ansvaret for sig selv og for deres børn.

Fru Marianne Jelved talte om håndholdt vejledning. Jeg tror, hun mente, at man i forbindelse med, at man vejleder, også skal holde i hånden, og det synes jeg er en meget rigtig betragtning. Al erfaring viser jo, at mentorer, nogle at støtte sig til, virker. Det virker på Århus Købmandsskole. Det virker på Vajsenhusskolen. Det virker overalt, hvor man har prøvet det, og derfor vil jeg godt love fru Marianne Jelved, at det spor, det håndholdte spor, skal vi følge i højere grad, for det kan være det, som kan være nøglen til, at langt flere får en uddannelse, sammen med alle de andre ting, vi gør.

Med de bemærkninger ser jeg frem til nogle gode spørgsmål og svar og derefter forhåbentlig bred enighed om forslaget, sådan som denne debat tyder på.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens tilsagn om at kigge på et af de forslag, der har været til opstramninger, og som jeg anser som overhovedet den vigtigste af de tilbagemeldinger, der er fra høringssvarene, nemlig at man har en forpligtelse til, inden en ung er droppet ud af uddannelsen, at man så tager fat, kontakter forældrene og sørger for at gøre, hvad man kan for, at vedkommende bliver.

En af de andre bemærkninger, der har været i høringssvarene, nemlig i det fra efterskolerne, peger også på en række skærper, f.eks. pligt til at orientere om alle unges uddannelsesforløb til UU-centrene, og at der etableres en underretningspligt i relation til optagelse og manglende fremmøde af ikkeundervisningspligtige elever, og at der etableres en underretningspligt til UU-centrene i forhold til de unges uddannelsesplaner. For lige præcis i forbindelse med efterskolen sker der jo et skift, hvor eleverne rykker ud i et andet miljø, og derfor synes jeg, det er nyttigt, at efterskolerne selv peger på, at her skulle der måske være nogle forpligtelser til at underrette, sådan at man ikke risikerer i skiftet fra folkeskolen til efterskolen og videre til en ungdomsuddannelse, at der er nogle, der falder helt ud af uddannelsessystemet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det vil jeg meget gerne se på. Jeg vil lige understrege, at hvis en fri skole beder om det, så gælder jo det, som forslaget handler om, også den frie skole. Vi har ikke villet tvinge den kommunale vejledning ned over de frie skoler. Hvis de beder om den, så får de den.

Kl. 20.45

Jeg har den måske lidt primitive opfattelse, at hvis man på en efterskole tager imod et ungt menneske, så er det den efterskole, som har pligt til både at vejlede og holde i hånden og gøre alt, hvad den kan for, at skoleopholdet fører til, at den unge ikke bare starter i en uddannelse, men også bliver samlet op, hvis vedkommende falder fra den uddannelse. Gid vi kunne gøre det til en pligt både for efterskoler og folkeskoler.

Det er lettere sagt end gjort, men jeg synes ikke, at efterskolerne skal kunne fralægge sig ansvaret. De har modtaget eleven sammen med 100.000 kr. og dermed overtaget det, som er det offentlige opgave i slutningen af skoletiden, og så synes jeg også efterskolen skal påtage sig at følge eleven ind i en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Skal jeg forstå ministerens udsagn som en tilkendegivelse af at ville kigge nærmere på de forslag, som efterskolerne forening kommer med her, og om det kunne danne basis for et ændringsforslag, der kunne skærpe forslaget samlet set?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil i hvert fald nikke til, at jeg nu vil læse deres høringssvar grundigt igennem og overveje, om der er noget, vi kan gøre. Men jeg har jo samtidig sagt, at de måske selv skulle gøre noget mere. Det mener jeg godt de kunne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

trager jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 15/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Regeringen har med dette forslag lagt op til en generel forbedring af pædagoguddannelsen.

Lad mig først slå fast, at vi i Venstre har den opfattelse, at de allerede uddannede pædagoger i høj grad præsterer et godt stykke arbejde, men en fornyelse i pædagoguddannelsen kan begrundes i, at de opgaver, som pædagogerne varetager, bliver mere og mere komplicerede som følge af samfundsstrukturen, og at uddannelsen som sådan kan blive bedre til at forberede kommende pædagoger herpå.

Ved tilrettelæggelsen af så vigtig en uddannelse som pædagoguddannelsen er det klart, at der er mange hensyn at tage. I Venstre finder vi, at regeringens forslag indeholder en fin balance mellem de forskellige hensyn.

Det første hensyn er at sikre, at fremtidens pædagoger behersker generel pædagogik og kan påtage sig generelle opgaver inden for ansættelsesområdet, men at de samtidig har så høj en grad af specialisering, at de også er rustet til mere komplicerede problemstillinger.

For Venstre er det afgørende, at et team af pædagoger kan sammensættes, så de som helhed kan varetage alle de brede opgaver, men at de samtidig også besidder specialiseret viden inden for det relevante område. Forudsætningen for, at dette kan lade sig gøre, er netop, at uddannelsen indeholder denne balance. Samtidig er det afgørende, at pædagogerne er højt kvalificeret inden for deres samlede virkefelt.

Derfor er vi i Venstre enig i lovforslagets intention om at styrke fagligheden gennem centralt fastsatte faglige mål og færre fag, der der-

med får større tyngde. Samtidig er vi enige i regeringens målsætning om, at den enkelte studerende gennem valg af linjefag og specialisering i slutningen af studiet er forberedt på at håndtere specifikke problemstillinger inden for deres felt. Det gælder børn og unge, mennesker med nedsat funktion samt specialisering inden for værksted, natur og teknik.

Ligeledes finder vi det hensigtsmæssigt, at pædagoger under en ny uddannelse i højere grad end i dag forberedes på samarbejde med andre faggrupper, herunder lærerne, men også brugerne af institutionerne og den offentlige service, som pædagogerne er ansat til at yde.

For at sikre den høje faglighed i studiemiljøerne og blandt de færdiguddannede er vi i Venstre også tilfredse med, at adgangskravene til uddannelsen skærpes, samtidig med at det også fremover vil være muligt at kvalificere sig til optagelse gennem mere utraditionelle veje.

Uddannelsen vil fortsat være tilrettelagt som en vekseluddannelse. Praktikken fastholdes i sin nuværende længde, men den studerendes udbytte af praktikken styrkes gennem krav om, at praktikken foregår i tilrettelagte forløb med arbejdsfunktioner, som retter sig mod uddannelsesmæssige mål, og at der indføres en praktikuddannelsesplan.

Kravene til forberedelse, gennemførelse og efterbehandling af praktikken foreslås således styrket, og uddannelsesinstitutionens, praktikstedets og den studerendes opgaver bliver ligeledes præciseret.

Kl. 20.50

Forudsætningen for, at de studerende får gavn af lovforslagets forbedringer af uddannelsen, er imidlertid, at den studerende selv aktivt deltager i og bidrager til undervisningen og uddannelsens gennemførelse, hvorfor vi også støtter præciseringen heraf.

Som helhed støtter Venstre forslaget.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan det kan være, at vi skal diskutere det, som regeringen kalder for en reform af pædagoguddannelsen, som oven i købet er ringere end den reform af pædagoguddannelsen, som regeringen vedtog sammen med Dansk Folkeparti før valget.

Det, der jo er faktisk her, er, at det ikke er særlig mange ændringer, der sker, og slet ikke i forbindelse med det, der er det væsentlige, nemlig praktikken.